

—Είναι μία πολύ μεγάλη ιστορία και συνεπώς δύσκολο να σας την διηγηθώ. Και έτσι πλέον, δεν παύω να διαπραφών.

—Καταλαβαίνω, είπεν ὁ Μπλάσκιος, εἰς τὴν μὴ ἀλλὰ δὲν εἶχε καταλάβει σχεδὸν τίποτε. Ἐπίστευεν ὅτι ποὺ τὸν εἶχεν εἰπῇ ἡ Ἑλέν; Δὲν ἦταν καὶ πολλὸν ἔξωθεν ἐν τοῦτοῖς.... Τὰ παιδιὰ τῆς χρονίᾳ δὲν ἦταν ἐντυπωσιασμένοι.

Ὁ πατέρας τῆς ἀγαπούσε πολὺ τὴν γυναῖκα του, καὶ οἱ δύο αὐτοὶ δὲν ἠαχολοῦντο καθόλου μὲ τὰ παιδιά. Ὁ Μπλάσκιος τοὺς εἶχεν ἐπιχειρηθῇ μὴν μόνον φοβᾶν. Ἐν τῇ διαίκεϊα του γεμίσαντος, ἡ Βέρα Κλάβεθ ἔπαιζεν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς, τὴς τουλάττει τῆς, τῆς συντρέχει, τῆς ἀκούει τῆς. Δὲν εἶπε τίποτε διὰ τὸν Ντούγκας, οὐτε τίποτε διὰ τὴν Ἑλένη.

Ἐλέν, ποὺ ἦσαν ἐκεῖ, εἰς τὸ γεῦμα, ἀμύλητος. Ὁ ἀδελφὸς φαινόταν να μὴν ἐνδιαφεύμεται διὰ τίποτε, ἔκτος ἀπὸ τὸν καὶ του. Ὅσον ἡ Ἑλέν ἠκούσε μὲ τὸν πατέρα τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν Ντούγκας ἠκούσε μὲ τὴν μητέρα του. Ὀλίγον μετὰ τὸ γεῦμα τὸν καὶ Κλάβεθ, ὁ Μπλάσκιος ἐδίδασκε, μὲ ἐκπαίδευση, ποῖαν ἐφημερίδα διὰ τὸ Νεωγέρας εἶχε παντρευθῇ. Καὶ τὴν ποῖαν ἐκτὸς ὁλοκλήρου ὅταν, μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας, ἐδίδασκε τὴν καὶ κάποιαν ἐφημερίδα διὰ τῆς εἶχε χορηγίαν.

—Καταλαβαίνω τὴν ἀνέκδοτον, εἶπεν ἡ μὴς Κλάβεθ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνευθυνθῇ αἱ κάποιαν ἱστορίαν τοῦτο.

SYNEXIZETA